

jeg skal ikke fragaa, at en Bortkassen af Forslaget om at nedsætte Tidsrummet, i hvilket en Ansøger maa have holdt sig fri for Fattighjælp, fra 10 til 5 Aar, efter min og Ministeriets Formening i saa høj Grad vil betage det foreliggende Lovforslag dets Virkninger, at vi kun med den allerstørste Beklagelse vilde se, om det høje Ting virkelig ikke kunde gaa med til den i Forslaget for saa vidt foreslaaede Forandring.

Hansen-Solevad: Efter hvad der er udtalt her i Tinget i Dag, forekommer det mig, at Forslagets Vedtagelse vil forhøje Udgifterne for Kommunerne betydeligt. Særlig er det af forskellige Talere hævdet, at en Nedsættelse af Fristen fra 10 til 5 Aar vil give Kommunerne betydelig større Udgifter. Jeg tror, det i Øjeblikket vil være meget uheldigt, hvis Kommunernes Udgifter forøges i nogen væsentlig Grad; men jeg formener dog, ligesom udtalt af forskellige, at det vil være meget uretfærdigt at bibeholde de 10 Aar, naar en Forbryder kan faa Æresoprejsning efter 5 Aar og derved tidligere blive kvalificeret til Alderdomsunderstøttelse end en Arbejder, der har arbejdet troligt men dog skal vente i 10 Aar, fordi han har faaet Fattigunderstøttelse. Hvis en Forandring her skulde paalægge alt for store Byrder, saa maatte man, for at udjævne den store Ulighed, som er til Stede, og som jeg virkelig erkender er uberettiget — nemlig Forskellen i den Tidsfrist, der er bestemt for den, der har faaet Fattighjælp, og den, der har begaaet en Forbrydelse — hellere gaa over til at sige, at den, der har begaaet en Forbrydelse, ogsaa først kan faa Æresoprejsning efter 10 Aars Forløb, derved vilde den store Uretfærdighed blive rettet.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Madsen-Mygdal) berørte et Forhold, som jeg ogsaa fandt var meget uheldigt, nemlig, at det skulde være Tilfældet, at en gammel Mand var bleven afskaaren fra at faa Alderdomsunderstøttelse, fordi han havde rejst udenlands i nogle Aar. Men i Stedet for, at dette uheldige Forhold skulde være medvirkende til absolut at gaa til 5 Aar, forekommer det mig, at det vilde være langt heldigere, om den nuværende Lov blev forandret paa den Maade, at det ikke er en Betingelse, at vedkommende skal have haft stadigt Ophold her i Landet i 10 Aar, saaledes at det over for saadanne Folk, som virkelig have Indfødsret og Forsørgelsesret her i

Landet, ikke skulde tages i Betragtning, om de havde opholdt sig i Udlandet i nogle Aar, idet de lige godt skulde være berettigede til at faa deres Alderdomsunderstøttelse. Det vilde jeg i Grunden finde mere heldigt end at gaa ned til de 5 Aar. Jeg vil derfor gerne henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa disse Punkter:

Madsen-Mygdal: Jeg har ønsket at føje en enkelt Bemærkning til mine tidligere Udtalelser i Anledning af, hvad der er fremkommet fra flere Sider i Salen, og om, at Bestemmelsen i § 2 i væsentlig Grad vil forhøje Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse. Det er jo ganske rigtigt, at naar § 2 her bliver vedtagen, ville Udgifterne blive forhøje i den første Tid, men jeg maa dog ved Siden deraf tillade mig at gøre opmærksom paa, at Grunden til, eller dog en meget væsentlig Grund til, at Udgifterne ere stegne saa stærkt hidtil, er Mangelen af en saadan Bestemmelse, som her er omtalt. Det er jo netop den Side af Sagen, som de kommunale Raad omkring i Landet beklage sig over, at mange lade staa til, naar de nærme sig de 60 Aar, idet de sige, der er ingen Grund for os til at spare eller for Slægt og Venner til at vise sig godgørende; thi det kommer jo kun Kommunen eller Staten til gode. Netop fordi en saadan Bestemmelse mangler, er Alderdomsunderstøttelsen mange Steder i Landet stegen meget betydeligt. Det er min Tro, at naar der blev indsat en saadan Bestemmelse som den her foreslaaede, vilde den ganske vist, som jeg allerede har sagt, i Øjeblikket virke i Retning af at forøge Udgiften, men at i det lange Løb vilde denne Bestemmelse have den modsatte Virkning. Det er blot det, jeg gerne vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden paa.

Borup: Jeg vilde gerne lige over for den ærede Minister med Hensyn til Spørgsmaalet om forladte Koner sige, at jeg tror, at der maa ændres noget. Saa vidt jeg ved, er Forholdet det, at de slet ikke kunne faa Alderdomsunderstøttelse nu, og ved den Undtagelsesbestemmelse, der her er tilføjet om, hvorledes Tidsfristen kan beregnes for Enker, forladte Hustruer o. s. v., tror jeg ikke, at man faar dem med. Hvis man vil slaa det fast, hvad jeg ikke skal sige noget imod, at forladte Hustruer skulle medtages, saa tror jeg, at der maa andre Regler ind, men det kan være, at man møder Vanskeligheder der, som ikke ere